

Strokenteelt, waarom moeilijk doen als het makkelijk kan?

Dirk van Apeldoorn, docent-onderzoeker Farming Systems Ecology, Wageningen University & Research.

De biodiversiteit in agrarisch gebied is de afgelopen 30 jaar sterk afgenomen. Er zijn te weinig verschillende gewassen en de percelen zijn te groot. Met die vaststelling begon Dirk van Apeldoorn zijn presentatie. Strokenteelt is een van de manieren om bij te dragen aan het behalen van de doelen van de Toekomstvisie 2030. Daarbij wordt gebruik gemaakt van reeds bestaande technieken om snel tot resultaten te kunnen komen. Dirk van Apeldoorn liet zien dat strokenteelt helpt om de biodiversiteit in akkerbouwgebieden sterk te vergroten. In een dergelijk



Strokenteelt is een van de manieren om bij te dragen aan het behalen van de doelen van de Toekomstvisie 2030 (copyright foto: ERF B.V.).

weerberaarder teeltsysteem zijn meer natuurlijke vijanden te vinden die ziekten en plagen in de gewassen kunnen controleren. Ook de verspreiding van *Phytophthora* in aardappel gaat een stuk langzamer. In de biologische teelt gaf dat in de strokenteelt 2 tot 3 weken extra productietijd voordat het gewas afgebrand moest worden. Bij extreem grote infectiedruk valt dat verschil overigens weg. In de meeste gevallen hebben de buurgewassen een positieve invloed op de opbrengst van een gewas. In biologische teeltsystemen blijken de opbrengsten van gewassen in strokenteelt vaak iets hoger dan in grote percelen van eenzelfde gewas. Ook zijn er mogelijkheden voor maaimeststoffen die direct op een naburige strook kunnen worden gebracht zonder tussentijdse opslag. Maar ook het strokensysteem kent nadelen. Het is een complex systeem waarin veel dingen op elkaar afgestemd moeten worden. Bij bespuitingen kan middel snel overwaaien naar naburige stroken. Ook de mechanisatie is nog ingesteld op grote percelen. Een belangrijke hobbel, die hopelijk in de komende jaren genomen kan worden, zijn de investeringen die boeren moeten doen voor aangepaste

landbouwmachines. Verder moet er volgens Dirk van Apeldoorn vooral ook geïnvesteerd worden in kennis en kunde en vertrouwen in de 'groene vingers' van de telers. Zonder gewasdiversiteit, zoals strokenteelt, komt er van verbetering van de biodiversiteit in akkerbouwgebieden niets terecht. Met die stelling was een ruime meerderheid van de aanwezigen het eens. Maar dat in 2030 50% van de akkerbouwbedrijven al is overgestapt naar strokenteelt, werd door slechts 25% van de deelnemers haalbaar geacht.

Small wins voor het verdienvermogen – Crux voor serieuze boeren-interesse

Jan Buurma, voorheen innovatie-onderzoeker LEI en parttime akkerbouwer.

Jan Buurma stelde dat in het Uitvoeringsprogramma 2030 een hoofdstuk ontbreekt over *small wins* voor het verdienvermogen van de teler, terwijl uit onderzoek is gebleken dat die nodig zijn voor een transitie. Zonder *small wins* zal de interesse van de telers voor het uitvoeringsprogramma snel verdampen, een stelling die werd beaamd door het overgrote deel van de deelnemers. Hoe zijn eerdere transitie tot stand gekomen? Jan Buurma nam de deelnemers mee in het proces waarin MRL's (Maximale Residu Limieten) uiteindelijk door de supermarkten zijn opgepakt. Hierbij was een belangrijke rol weggelegd voor de NGO's. Die klopten eerst aan bij de overheid om toezicht te gaan houden op de naleving van MRL's, maar die gaf niet thuis. Toen is men druk gaan uitoefenen op de supermarkten. Die waren bang voor een kopersboycot en gingen MRL-eisen stellen aan hun

“Zonder gewasdiversiteit, zoals strokenteelt, komt er van verbetering van de biodiversiteit in akkerbouwgebieden niets terecht”

Dirk van Apeldoorn